"Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. *" Izajáš 9,1*

Milý přátelé,

proork Izajáš mluví o záři velkého světla. Spatří je lid chodící v temnotách. Platí to i pro nás a naše temnoty. Kolikrát toužím po pořádné záři světla. Aby už konečně bylo líp. Mně osobně, lidem, kteří trpí, naší zemi, která divně potemněla, celému světu.

Světla ale stačí málo! Všimli jste si toho někdy? - Jste na chatě někde u lesa, zrovna vypadne proud, nastane tma. Taková ta, které říkáme "tma tmoucí". Nevidíte na krok. Začínáte se trochu bát. Pak ale stačí jedna sirka, malý plamínek, který tu tmu dokáže projasnit. Tma ustupuje, není tak děsivá. A vy se pomalu rozkoukáváte. Malý plamínek je pro Vás v tu chvíli vlastně obrovský. Projasní a prozáří tmu.

Ve vánočním příběhu se vypráví o zvláštně zářící hvězdě, kterou spatřili mudrci od Východu. Šli za jejím světlem, aby se poklonili novému židovskému králi. Hvězda je nakonec přivedla do obyčejného chléva, kde našli obyčejnou rodinu a obyčejné malé dítě v plenkách.

A tohle malé dítě říká: "Já jsem světlo pro tvůj život. Chci ti dávat sílu unést životní bolesti a krize, učit tě radovat se z maličkostí, z toho, co máš. Chci tě provázet životem, abys nezabloudil - a když zabloudíš, znovu tě přivést na správnou cestu. Chci ti dát odvahu začínat znovu a chopit se nové šance. Chci tě stavět na nohy, kdy budeš vyčerpaný z každodenní rutiny ..."

Malý plamínek, který stačí, aby prozářil jakokoli temnotu našeho života i světa. Věřím, že nám všm posvítí i ve tmě tmouci, v den naší vlastní smrti.

O Vánocích vpouštíme do svého života světlo a naději. Hvězda na nebi září pro nás všechny a my k ní smíme upírat své zraky. Náš všední život někdy připomíná spíš ten chlívek uprostřed temné noci. Bůh však naším životem nepohrdá, vstupuje do něj v podobě malého dítěte a projasňuje jej.

Kéž se s tímhle světýlkem letos o Vánocích všichni setkáme.